SENATUL ROMÂNIEI
Nr.l/5504/30-12-2025

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CANCELARIA PREȘEDINTELUI

ACCF
Présidence 2025-2028

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDICȚIONALĂ
NR.14618/29 DEC 2025

Dosar nr.3379A/2025

Biroul permanent al Senatului
nr. 657 /30.12.2025

Domnului

Mircea ABRUDEAN

PREȘEDINTELE SENATULUI

L657/2023

Vă comunicăm, alăturat, în copie, Decizia nr.381 din data de 17 septembrie 2025, prin care Curtea Constituțională, cu unanimitate de voturi, a admis obiecția de neconstituționalitate formulată de **Președintele României** și a constatat că dispozițiile art. 1 din Legea pentru trecerea unui imobil din proprietatea privată a statului și administrarea Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Suceava în proprietatea publică a unității administrativ-teritoriale a comunei Moara, județul Suceava (PL-x nr.18/2024), sunt neconstituționale.

Vă asigurăm, domnule Președinte, de deplina noastră considerație.

PREȘEDINTE,

[redacted]

Prof.univ.dr. Elena-Simina TĂNĂSESCU

ROMÂNIA
CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

Dosarul nr. 3379A/2025

DECIZIA nr. 381
din 17 septembrie 2025

referitoare la obiecţia de neconstituţionalitate a dispoziţiilor art. 1 din Legea pentru trecerea unui imobil din proprietatea privată a statului şi administrarea Staţiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Suceava în proprietatea publică a unităţii administrativ-teritoriale a comunei Moara, judeţul Suceava

Elena-Simina Tănăsescu	**- preşedinte**
Asztalos Csaba-Ferenc	**- judecător**
Mihai Busuioc	**- judecător**
Mihaela Ciochină	**- judecător**
Cristian Deliorga	**- judecător**
Dimitrie-Bogdan Licu	**- judecător**
Gheorghe Stan	**- judecător**
Simina Popescu-Marin	**- magistrat-asistent**

1. Pe rol se află soluţionarea obiecţiei de neconstituţionalitate a Legii pentru trecerea unui imobil din proprietatea privată a statului şi administrarea Staţiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Suceava în proprietatea publică a unităţii administrativ-teritoriale a comunei Moara, judeţul Suceava (Pl-x nr.18/2024), obiecţie formulată de Preşedintele României.

2. Obiecţia de neconstituţionalitate a fost înregistrată la Curtea Constituţională cu nr. 8990 din 17 iulie 2025 şi constituie obiectul Dosarului Curţii Constituţionale nr. 3379A/2025.

3. **În motivarea obiecţiei de neconstituţionalitate**, Preşedintele României susţine, în esenţă, că legea criticată încalcă normele constituţionale privind economia şi proprietatea şi este contrară principiului legalităţii, în componenta sa referitoare la securitatea raporturilor juridice şi calitatea legii, deoarece nu instituie garanţiile

necesare şi suficiente pentru aducerea la îndeplinire a scopului urmărit şi creează o situaţie incertă cu privire la regimul juridic al terenurilor vizate. De asemenea, prin lipsa manifestării de voinţă a unităţii administrativ-teritoriale beneficiare a transferului reglementat, legea criticată încalcă principiul autonomiei locale.

4. Cu titlu introductiv, se arată că legea criticată are ca obiect de reglementare trecerea din domeniul privat al statului şi din administrarea Staţiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Suceava, judeţul Suceava, în domeniul public al unităţii administrativ-teritoriale a comunei Moara, judeţul Suceava, a bunului imobil teren în suprafaţă de 2,24 ha, situat în intravilanul localităţii Bulai, comuna Moara, în vederea realizării obiectivului de investiţie „Grădiniţa program normal Bulai, Moara, judeţ Suceava". Potrivit legii criticate, predarea-preluarea imobilului prevăzut la art. I se face pe bază de protocol încheiat între părţile interesate, la valoarea de inventar a acestuia, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a acesteia. Se arată că statul are obligaţia protejării proprietăţii publice şi private a acestuia, instituind garanţii necesare şi suficiente în situaţia transferului cu titlu gratuit a unor terenuri aflate în proprietatea sa, iar lipsa instituirii garanţiilor necesare şi suficiente pentru aducerea la îndeplinire a scopului urmărit de lege încalcă art. 135 alin. (2) lit. b)-f) şi art. 136 din Constituţie.

5. Potrivit iniţiatorilor legii (un număr de deputaţi), trecerea acestui teren în domeniul public al comunei Moara, judeţul Suceava, este necesară pentru a evita riscul nerealizării unei investiţii de 2,5 milioane de lei prin programul POR 2014–2020, pentru construcţia unei grădiniţe cu program normal pentru care, în anul 2020, a fost semnat un contract de lucrări între Ministerul Educaţiei Naţionale – Unitatea de Management al Proiectelor pentru Modernizarea Reţelei Şcolare şi Universitare şi o asociere de companii, cu termen de execuţie de 12 luni de la primirea ordinului de începere. Totodată, iniţiatorii justifică oportunitatea acestui transfer şi prin posibilitatea realizării unor investiţii viitoare, precum „Construirea unei anexe sociale în sat Bulai, comuna Moara, judeţul Suceava", respectiv „Amenajarea unui Parc", propunând transferul cu titlu gratuit.

6. Potrivit anexei nr. 7.8 la Legea nr. 45/2009 privind organizarea şi funcţionarea Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice Gheorghe Ionescu-Şişeşti şi a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii şi industriei alimentare, bunul imobil teren în suprafaţă de 2,24 ha, situat în intravilanul localităţii Bulai, comuna Moara, figurează în domeniul privat al statului şi în administrarea Staţiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Suceava, judeţul Suceava.

7. Legea criticată prevede o trecere a bunului proprietate privată a statului în proprietatea publică a unităţii administrativ-teritoriale, fără o plată a contravalorii bunului aferent, în vederea realizării obiectivului de investiţie „Grădiniţa program normal Bulai, Moara, judeţul Suceava".

8. Cu privire la transmiterea cu titlu gratuit a unui bun din domeniul privat al statului, Curtea Constituţională a statuat că aprecierea oportunităţii transmiterii cu titlu gratuit a unor bunuri din proprietatea privată a statului revine, în exclusivitate, Parlamentului, iar, potrivit Codului administrativ, Guvernul poate transmite dreptul de proprietate a statului doar prin vânzare. Totodată, instituirea unor garanţii precum interdicţii de vânzare, ipotecare, schimbare a destinaţiei, folosirea exclusivă pentru scopul menţionat pot asigura un just echilibru între interesul urmărit de legiuitor şi cel al entităţii beneficiare a dreptului de proprietate (Decizia nr. 139 din 3 martie 2021, paragrafele 112, 113 şi 120).

9. În cazul de faţă, însă, legea nu instituie garanţii necesare şi suficiente pentru a proteja proprietatea privată a statului şi pentru a asigura ducerea la îndeplinire a scopului urmărit. Astfel, deşi obiectivul de investiţii invocat în expunerea de motive fusese contractat în anul 2020, cu o durată de execuţie de 12 luni, propunerea legislativă a fost iniţiată abia în anul 2023, la 3 ani distanţă de presupusul termen de execuţie a lucrărilor. De asemenea, menţionarea altor obiective de investiţii, precum construirea unei anexe sociale sau amenajarea unui parc reprezintă simple declaraţii de intenţie, fără nicio garanţie menţionată în mod expres în lege. De altfel, existenţa unor garanţii adecvate în lege asigură protejarea dreptului de proprietate privată al statului, în condiţiile unui transfer cu titlu gratuit al unui teren aflat în proximitatea

unui municipiu reşedinţă de judeţ, aflat în expansiune, cu o valoare financiară semnificativă.

10.În susţinerea criticilor de neconstituţionalitate, autorul sesizării invocă propuneri legislative cu obiect de reglementare similar (spre exemplu, Legea pentru modificarea şi completarea Legii camerelor de comerţ din România nr. 335/2007, Legea privind transmiterea bunurilor imobile – teren cu construcţiile aferente din domeniul public al statului şi din administrarea Universităţii de Ştiinţele Vieţii „Regele Mihai I" din Timişoara în domeniul privat al statului şi succesiv în proprietatea Universităţii de Ştiinţele Vieţii „Regele Mihai I" din Timişoara, judeţul Timiş, şi transmiterea unui bun imobil – teren din domeniul privat al statului în proprietatea Universităţii de Ştiinţele Vieţii „Regele Mihai I" din Timişoara, Legea pentru modificarea art. 24 alin. (3) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, Legea pentru modificarea şi completarea Legii nr. 45/2009 privind organizarea şi funcţionarea Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice „Gheorghe Ionescu-Şişeşti" şi a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii şi industriei alimentare) şi subliniază că, spre deosebire de aceste legi, în care existau unele prevederi referitoare la interdicţia de înstrăinare a terenului, realizarea obiectivului de investiţii, interdicţia de schimbare a destinaţiei terenului – care se puteau erija în garanţii pentru realizarea scopului transferului cu titlu gratuit al bunului –, legea criticată nu cuprinde niciun fel de garanţii în acest sens, chiar dacă bunul va fi transferat în domeniul public al unităţii administrativ-teritoriale. În aceste condiţii, este afectat regimul proprietăţii private a statului şi se încalcă obligaţiile constituţionale ale statului de a proteja interesele naţionale în activitatea economică şi de a exploata resursele naturale în concordanţă cu interesul naţional.

11.Se arată că necesitatea unor garanţii se impune indiferent de domeniul public sau privat în care este transferat bunul în cauză. Mai mult, întreaga motivare a transferului cu titlu gratuit al terenului se referă la un obiectiv de investiţii incert, început în anul 2020, dar şi la o serie de declaraţii de intenţie, fără nicio altă dispoziţie de natură să garanteze realizarea efectivă a respectivelor obiective, fără

instituirea unui termen în interiorul căruia acestea să fie realizate ori a vreunei sancţiuni în ipoteza neutilizării terenului respectiv, transferat din domeniul privat al statului.

12.De asemenea, autorul sesizării susţine că legea criticată încalcă art. 1 alin. (5) din Constituţie privind principiul legalităţii, în componenta sa referitoare la securitatea raporturilor juridice şi calitatea legii. Legea supusă controlului de constituţionalitate realizează transferul unui teren în suprafaţă de 2,24 ha din domeniul privat al statului în domeniul public al comunei Moara. Anexa nr. 7.8 la Legea nr. 45/2009, ce vizează terenul în cauză, cuprinde terenuri în suprafaţă totală de 2,46 ha, aflate atât pe teritoriul comunei Moara, cât şi pe teritoriul municipiului Suceava. Astfel, legea operează transferul, utilizând sintagma „bunului imobil teren în suprafaţă de 2,24 ha", fără a realiza însă şi modificarea aferentă în cuprinsul Legii nr. 45/2009, aspect ce contravine art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, în dimensiunea sa referitoare la calitatea legii şi securitatea raporturilor juridice.

13.Anexa nr. 7.8 la Legea nr. 45/2009 face referire la „terenuri", iar conţinutul anexei cuprinde trei suprafeţe de 0,54 ha, 1,70 ha, respectiv 0,22 ha aflate pe teritoriul a două unităţi administrativ-teritoriale distincte. Astfel, este neclar dacă normele din legea supusă controlului de constituţionalitate vizează un singur teren sau mai multe terenuri, din moment ce anexa evidenţiază în mod distinct terenurile, unele fiind în categoria agricol (teren arabil), în timp ce altele se află în categoria neagricol (curţi, construcţii). O astfel de neclaritate referitoare la obiectul legii în raport cu prevederile anexei nr. 7.8 la Legea nr. 45/2009 este contrară art. 1 alin. (5) din Constituţie în dimensiunea sa referitoare la claritatea legii.

14.Se arată că, în cazul anexei nr. 7.8, prin însuşi textul introductiv al acesteia, terenurile menţionate în cuprinsul său au trecut din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, iar în situaţia de faţă legea operează un transfer din domeniul privat al statului în domeniul public al comunei Moara, fără a realiza modificările aferente acestei anexe. Se creează astfel o situaţie incertă cu privire la

regimul juridic al terenurilor, succesiunea de operaţiuni realizate conducând la insecuritate juridică, contrară prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituţie.

15.Autorul sesizării susţine, de asemenea, că este încălcat principiul autonomiei locale, prin lipsa manifestării de voinţă a unităţii administrativ-teritoriale beneficiare. Astfel, în privinţa regimului juridic al suprafeţelor de teren cu destinaţie agricolă, prevăzute în anexele la Legea nr. 45/2009, în categoria cărora se află şi suprafaţa de teren vizată prin legea criticată, invocă dispoziţiile art. 31 alin. (2) şi (3) din Legea nr. 45/2009 şi arată că, în jurisprudenţa sa, Curtea a reţinut că aceste terenuri sunt intrinsec afectate unei utilităţi publice, astfel cum rezultă din dispoziţiile art. 2 alin. (1) din Legea nr. 45/2009 (Decizia nr. 285 din 17 mai 2023, paragrafele 47–49). Potrivit anexei nr. 7.8 la Legea nr. 45/2009, terenurile prevăzute de anexă reprezintă terenuri care s-au aflat în domeniul public al statului şi în administrarea Staţiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Suceava, judeţul Suceava, aferente construcţiilor proprietate privată a statului, aferente construcţiilor valorificate în baza Legii nr. 85/1992 privind vânzarea de locuinţe şi spaţii cu altă destinaţie construite din fondurile statului şi din fondurile unităţilor economice sau bugetare de stat, precum şi terenuri aferente construcţiilor proprietatea Staţiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Suceava, judeţul Suceava, şi care au trecut în domeniul privat al statului şi în administrarea Staţiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Suceava, judeţul Suceava.

16.Din analiza legii criticate nu poate fi identificată, în mod concret, manifestarea de voinţă a unităţii administrativ-teritoriale comuna Moara în acest sens.

17.În consecinţă, adoptarea legii criticate, în lipsa manifestării de voinţă a unităţii administrativ-teritoriale beneficiare, materializată prin adoptarea unei hotărâri de consiliu local, contravine art. 120 alin. (1) din Constituţie. În acest sens, sunt invocate dispoziţiile art. 358 din Codul administrativ, privind trecerea unui bun din domeniul privat al statului în domeniul privat al unei unităţi administrativ-teritoriale, şi jurisprudenţa Curţii Constitutionale, potrivit căreia inexistenţa

acordului unităților administrativ-teritoriale în ceea ce privește transferul bunurilor în patrimoniul acestora, inclusiv al celor din domeniul public, reprezintă o încălcare a principiului constituțional al autonomiei locale (spre exemplu, Decizia nr. 384 din 29 mai 2019, paragraful 52, și Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, paragrafele 183–185).

18.Având în vedere întreaga jurisprudență a Curții Constituționale antereferită, autorul sesizării susține că este încălcat și art. 147 alin. (4) din Constituție care consacră caracterul obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale.

19.În considerarea argumentelor expuse, Președintele României solicită Curții Constituționale să constate că legea ce formează obiectul sesizării este neconstituțională, în ansamblul său.

20.În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost transmisă președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele lor de vedere.

21.**Președintele Camerei Deputaților** consideră că obiecția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Reține că Parlamentul, potrivit rolului său consfințit la art. 61 alin. (1) din Constituție, și anume de „unica autoritate legiuitoare a țării", are plenitudinea de competență de a stabili, prin lege, regimul juridic al bunurilor aparținând domeniului public sau privat al statului, inclusiv transferul acestora către unități administrativ-teritoriale atunci când există un interes public justificat. În exercitarea acestei competențe, Parlamentul decide asupra oportunității și temeiniciei transferului, în timp ce punerea în aplicare a dispozițiilor legale și monitorizarea respectării scopului declarat al legii sunt atribuții ce revin autorităților executive, conform principiului separației puterilor în stat, consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituție. Totodată, actul normativ supus controlului de constituționalitate are forță juridică de lege organică, ce stabilește cadrul general al transferului, nu și detalii de natură tehnică sau administrativă. Astfel, detaliile de nivel infralegal revin în sfera competenței executive, ceea ce este în acord atât cu jurisprudența Curții

Constituționale, cât și cu prevederile constituționale. În acest sens, protocolul de predare-preluare prevăzut la art. 2 al legii criticate este instrumentul juridic adecvat prin care se vor reglementa elementele tehnice precum identificarea cadastrală exactă a imobilului, valoarea de inventar, termenele procedurale, obligațiile fiecărei părți, precum și eventualele interdicții de înstrăinare ori sancțiuni pentru nerespectarea destinației.

22.Prin urmare, garanțiile pentru realizarea scopului public urmărit de Parlament, respectiv construirea unei grădinițe în localitatea Bulai, comuna Moara, nu lipsesc, ci sunt asigurate prin mecanisme administrative complementare legii conform principiilor constituționale ale separației puterilor în stat și legalității.

23.Cu privire la pretinsa încălcare a art. 135 alin. (2) lit. a)–f) din Constituție, precizează că dispozițiile constituționale ale art. 135 alin. (2) lit. a)–e) nu sunt relevante pentru analiza constituționalității legii criticate, deoarece aceasta nu vizează comerțul, politica economică, cercetarea științifică, exploatarea resurselor naturale sau protecția mediului în mod direct. Dispozițiile art. 135 alin. (2) lit. f) din Legea fundamentală, prin care este consacrată obligația statului de a asigura „crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții", nu sunt încălcate, întrucât legea vizează transferul unui teren cu destinația clară de a construi o grădiniță finanțată prin Programul Operațional Regional 2014–2020. Această măsură răspunde direct nevoilor comunității și contribuie la dezvoltarea locală, susținând educația timpurie, incluziunea socială și egalitatea de șanse, fiind în strânsă corelare inclusiv cu prevederile art. 32 din Constituție referitoare la garantarea dreptului la învățătură.

24.De asemenea, încălcarea prevederilor art. 136 din Constituție nu este fundamentată, având în vedere că legea supusă controlului de constituționalitate nu afectează patrimoniul de stat, realizându-se transferul unui bun imobil din domeniul privat al statului în domeniul public al comunei Moara, județul Suceava. Astfel, nu este încălcat caracterul inalienabil al bunurilor proprietate publică prevăzut de alin. (3) al articolului menționat, ci doar se stabilește un nou titular, păstrându-se regimul juridic public și garanțiile de protecție a patrimoniului. Destinația transferului –

construirea unei grădinițe finanțate prin Programul Operațional Regional – reprezintă o expresie a interesului public, în acord cu obligația statului de a administra eficient bunurile publice conform art. 136 alin. (2) din Legea fundamentală.

25.Referitor la critica privind transferul gratuit al bunului imobil, Președintele Camerei Deputaților invocă Decizia Curții Constituționale nr. 352 din 1 iulie 2025, paragraful 50.

26.Cu privire la pretinsa încălcare a art. 1 alin. (5) din Constituție referitor la principiul legalității în componenta sa referitoare la securitatea raporturilor juridice și calitatea legii, Președintele Camerei Deputaților arată că legea criticată este clară și precisă. Aceasta este o lege-cadru, cu obiect de reglementare special, care identifică în mod explicit terenul și stabilește mecanismul de transfer al dreptului de proprietate, asigurând astfel claritatea și previzibilitatea necesare în raport cu principiul legalității. Deși terenul supus transferului este menționat în anexa nr. 7.8 la Legea nr. 45/2009, nu poate fi susținută o neclaritate referitoare la obiectul de reglementare, inclusiv prin raportare la principiul *lex posteriori derogant lex priori*, ultima intenție de reglementare a legiuitorului fiind lipsită de echivoc. Prin raportare la prevederile art. 15 alin. (1) și (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, reține că, având în vedere conținutul legii supuse controlului de constituționalitate, aceasta are caracter special, reglementând în mod specific transferul terenului în cauză, fără a fi necesară modificarea expresă a anexei nr. 7.8 la Legea nr. 45/2009. Prin urmare, criticile referitoare la încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție nu pot fi reținute.

27.În opinia Președintelui Camerei Deputaților, critica privind încălcarea principiului autonomiei locale prevăzut la art. 120 din Constituție, prin lipsa manifestării de voință a unității administrativ-teritoriale beneficiare, este neîntemeiată, sens în care arată că dispozițiile art. 358 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ reglementează trecerea terenurilor din proprietatea privată a statului în proprietatea privată a unității

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ ROMANIA

administrativ-teritoriale şi, în consecinţă, aceste dispoziţii legale nu pot fi invocate, întrucât obiectul legii criticate constă în trecerea unui imobil din proprietatea privată a statului în proprietatea publică a unităţii administrativ-teritoriale. Mai mult, în condiţiile în care Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 57/2019 nu reglementează expres trecerea unui bun din proprietatea privată a statului în proprietatea publică a unităţii administrativ-teritoriale, competenţa de reglementare aparţine Parlamentului, în temeiul art. 61 alin. (1) din Constituţie. În plus, susţine că Decizia Curţii Constituţionale nr. 384 din 29 mai 2019, invocată de autor ca fiind încălcată, face referire la trecerea din domeniul public al statului, şi nu la trecerea din domeniul privat al statului, astfel că nici aceste considerente nu pot fi reţinute, raportat la obiectul legii criticate.

28.De asemenea, aşa cum se precizează şi în expunerea de motive a legii criticate, comuna Moara şi-a exprimat acordul cu privire la demersul ce face obiectul acestei legi prin semnarea „Acordului de parteneriat nr. 3455/30.08.2018 pentru realizarea proiectului «Construcţii grădiniţe regiunea nord-est», respectiv a investiţiei «Grădiniţă program normal Bulai, Moara, Judeţ Suceava», acord semnat între Ministerul Educaţiei Naţionale (actualmente Ministerul Educaţiei şi Cercetării) – Unitatea de Management al Proiectelor pentru Modernizarea Reţelei Şcolare şi Universitare şi comuna Moara, judeţul Suceava". În expunerea de motive a legii criticate se menţionează şi că, prin Hotărârea Consiliului Local nr. 42/2020, comuna Moara a aprobat realizarea mai multor obiective de investiţii necesare şi oportune care vor permite dezvoltarea comunităţii locale. Precizează că în documentaţia nr. 10358 din 9 septembrie 2025, transmisă de primarul unităţii administrativ-teritoriale Moara, judeţul Suceava, se arată interesul şi demersurile iniţiate pentru oportunitatea de finanţare a obiectivului de interes public ce face obiectul legii criticate, „prin programul PNRR, componenta Educaţie. Mai mult, unitatea administrativ-teritorială a şi încheiat în cursul anului 2024 un contract de finanţare cu Ministerul Educaţiei (actualmente Ministerul Educaţiei şi Cercetării) pentru dezvoltarea proiectului Dezvoltarea reţelei de şcoli verzi Construcţie nouă în UAT Moara,

județul Suceava". În consecință, Președintele Camerei Deputaților consideră că invocarea încălcării principiului autonomiei locale este nefondată, legea criticată fiind tocmai modalitatea prin care Parlamentul, în virtutea atribuțiilor sale constituționale, înlesnește ducerea la îndeplinire a acordului semnat de comuna Moara.

29.**Guvernul** consideră că obiecția de neconstituționalitate este întemeiată. Reține că legea supusă controlului de constituționalitate nu instituie garanții necesare și suficiente pentru a proteja proprietatea privată a statului și pentru a asigura aducerea la îndeplinire a scopului urmărit, fiind contrară jurisprudenței în materie a Curții Constituționale. În aceste condiții, este afectat regimul proprietății private a statului și se încalcă obligațiile constituționale ale statului de a proteja interesele naționale în activitatea economică, de a exploata resursele naturale, în concordanță cu interesul național, prevăzute de art.135 alin.(2) și art.136 din Constituție, precum și dispozițiile art.147 alin.(4) din Constituție, care consacră obligativitatea *erga omnes* a deciziilor Curții Constituționale.

30.În opinia Guvernului, legea criticată încalcă principiul legalității, deoarece dispune transferul imobilului vizat din domeniul privat al statului în cel public al comunei Moara, județul Suceava, fără însă a interveni și asupra anexei nr.7.8 la Legea nr.45/2009 în care, de *lege lata*, este individualizat acest bun. Astfel, întrucât în cuprinsul anexei menționate sunt individualizate trei suprafețe de teren aflate pe teritoriul administrativ al comunei Moara, este neclar dacă legea supusă controlului de constituționalitate vizează un singur teren, două sau toate cele trei suprafețe prevăzute în anexa nr.7.8 la Legea nr.45/2009. Legiuitorul a modificat regimul juridic al terenului vizat, omițând însă să coreleze soluția legislativă criticată cu reglementările cuprinse în Legea nr.45/2009, aspect de natură să conducă la apariția unor situații juridice confuze și să afecteze securitatea juridică.

31.Totodată, Guvernul consideră că legea criticată încalcă principiul autonomiei locale. Invocând dispozițiile art.139 alin.(2) din Codul administrativ, potrivit căruia hotărârile privind dobândirea sau înstrăinarea dreptului de proprietate

în cazul bunurilor imobile se adoptă de consiliul local cu majoritatea calificată, de două treimi din numărul consilierilor locali în funcţie, reţine că prevederile art.1 din legea contestată dispun transferul *ope legis* al terenului vizat din domeniul privat al statului în domeniul public al comunei Moara, judeţul Suceava, fără a face referire la existenţa unui acord valid al unităţii administrativ-teritoriale în sensul dobândirii dreptului de proprietate asupra acestui bun.

32.**Preşedintele Senatului** nu a transmis Curţii Constituţionale punctul său de vedere asupra obiecţiei de neconstituţionalitate.

33.La dosarul cauzei, primarul comunei Moara, judeţul Suceava, şi mai mulţi cetăţeni din comuna Moara, judeţul Suceava, au depus memorii *amicus curiae*, prin care susţin respingerea sesizării de neconstituţionalitate şi constatarea constituţionalităţii Legii pentru trecerea unui imobil din proprietatea privată a statului şi administrarea Staţiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Suceava în proprietatea publică a unităţii administrativ-teritoriale a comunei Moara, judeţul Suceava.

CURTEA,

examinând obiecţia de neconstituţionalitate, punctele de vedere ale Preşedintelui Camerei Deputaţilor şi Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispoziţiile legale criticate, raportate la prevederile Constituţiei, precum şi Legea nr. 47/1992, reţine următoarele:

34.**Obiectul controlului de constituţionalitate,** astfel cum este menţionat în actul de sesizare, îl constituie Legea pentru trecerea unui imobil din proprietatea privată a statului şi administrarea Staţiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Suceava în proprietatea publică a unităţii administrativ-teritoriale a comunei Moara, judeţul Suceava, având următorul cuprins:

„Art. 1. - Se aprobă trecerea din domeniul privat al statului şi din administrarea Staţiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Suceava, judeţul Suceava, în domeniul public al unităţii administrativ-teritoriale a comunei Moara,

județul Suceava, a bunului imobil teren în suprafață de 2,24 ha, situat în intravilanul localității Bulai, comuna Moara, în vederea realizării obiectivului de investiție Grădiniță program normal Bulai, Moara, județ Suceava.

***Art. 2.** - Predarea-preluarea imobilului prevăzut la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, la valoarea de inventar a acestuia, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi."*

35.Din examinarea criticilor de neconstituționalitate formulate, Curtea observă că acestea vizează, în esență, soluția legislativă cuprinsă în art. 1 din Legea pentru trecerea unui imobil din proprietatea privată a statului și administrarea Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Suceava în proprietatea publică a unității administrativ-teritoriale a comunei Moara, județul Suceava și, în consecință, aceste prevederi legale urmează să fie supuse controlului de constituționalitate.

36.Dispozițiile din Constituție invocate în motivarea obiecției de neconstituționalitate sunt cele cuprinse în art. 1 alin. (5) privind principiul legalității, art. 120 privind principiile de bază ale administrației publice locale, art. 135 alin. (2) lit. b)–f) privind economia, art. 136 privind proprietatea și art. 147 alin. (4) privind deciziile Curții Constituționale.

37.În vederea soluționării prezentei obiecții de neconstituționalitate, Curtea va proceda la verificarea îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a acesteia, prevăzute de art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și de art. 15 din Legea nr. 47/1992, sub aspectul titularului dreptului de sesizare, al termenului în care acesta este îndrituit să sesizeze instanța constituțională, precum și al obiectului controlului de constituționalitate.

38.Referitor la titularul dreptului de sesizare, prezenta obiecție de neconstituționalitate a fost formulată de Președintele României, care, în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și al art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, are dreptul de a sesiza Curtea Constituțională pentru exercitarea controlului de constituționalitate *a priori*, fiind, așadar, îndeplinită această primă condiție de admisibilitate.

39.Cu privire la termenul în care poate fi sesizată instanţa de control constituţional şi la obiectul controlului de constituţionalitate, din consultarea fişei referitoare la derularea procedurii legislative în cauză Curtea constată că, în data de 5 februarie 2024, legea criticată a fost adoptată de Senat, în calitate de primă Cameră sesizată. În data de 18 iunie 2025, Camera Deputaţilor, în calitate de Cameră decizională, a adoptat, ca lege organică, legea criticată. În data de 23 iunie 2025, legea a fost depusă la secretarii generali ai celor două Camere ale Parlamentului, pentru exercitarea dreptului de sesizare cu privire la neconstituţionalitatea legii, iar în data de 28 iunie 2025 a fost trimisă Preşedintelui Romîniei, spre promulgare. Prezenta sesizare a fost înregistrată la Curtea Constituţională în data de 17 iulie 2025. Într-o atare situaţie, luând act de faptul că obiecţia de neconstituţionalitate a fost formulată în termenul de 20 de zile prevăzut de art. 77 alin. (1) teza a doua din Constituţie, legea adoptată de Parlament nefiind promulgată încă de Preşedintele României, Curtea constată că obiecţia de neconstituţionalitate este admisibilă (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 67 din 21 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 223 din 13 martie 2018, paragraful 70).

40.Aşadar, nefiind incident un fine de neprimire a obiecţiei formulate de Preşedintele României, Curtea Constituţională a fost legal sesizată şi este competentă, potrivit dispoziţiilor art. 146 lit. a) din Constituţie şi ale art. 1, 10, 15, 16 şi 18 din Legea nr. 47/1992, să se pronunţe asupra constituţionalităţii dispoziţiilor legale criticate.

41.Examinând conţinutul normativ al dispoziţiilor art. 1 din legea criticată, prin prisma criticilor de neconstituţionalitate formulate, Curtea observă că aceste norme dispun trecerea unui bun imobil (teren în suprafaţă de 2,24 ha, situat în intravilanul localităţii Bulai, comuna Moara), aflat în domeniul privat al statului şi în administrarea Staţiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Suceava, în domeniul public al comunei Moara, judeţul Suceava, în vederea realizării obiectivului de investiţie „Grădiniţă program normal Bulai, Moara, judeţul Suceava".

42.Curtea observă că norme juridice privind terenul vizat de legea supusă controlului de constituționalitate sunt cuprinse distinct în anexa nr. 7.8 la Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvice „Gheorghe Ionescu-Șișești" și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.200 din 30 martie 2009, cu modificările și completările ulterioare, prin care sunt identificate *„Terenurile din domeniul public al statului, aflate în administrarea Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Suceava, județul Suceava, aferente construcțiilor proprietate privată a statului, cele aferente construcțiilor valorificate în baza Legii nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată, precum și cele aferente construcțiilor proprietatea Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricola Suceava, județul Suceava, care trec în domeniul privat al statului și în administrarea Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Suceava, județul Suceava"* și care, potrivit art. 57 din Legea nr. 45/2009, face parte integrantă din această lege.

43.Această anexă beneficiază de un temei-cadru în cuprinsul Legii nr. 45/2009, reprezentat de dispozițiile art. 31 alin (7) din acest act normativ, potrivit cărora terenurile din domeniul public al statului aflate în administrarea unităților și instituțiilor de cercetare-dezvoltare, aferente construcțiilor proprietate privată a statului, cele aferente construcțiilor valorificate în baza Legii nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele aferente construcțiilor proprietatea unităților și instituțiilor de cercetare-dezvoltare trec în domeniul privat al statului și în administrarea unităților și instituțiilor de drept public și de utilitate publică de cercetare-dezvoltare, conform anexelor nr. 7 și 7.1–7.19.

44.De asemenea, Curtea observă că anexa nr. 7.8 se află în conexiune logico-juridică cu anexa nr. 7 la Legea nr. 45/2009, referitoare la terenurile din domeniul

public al statului, aflate în administrarea unităţilor şi instituţiilor de cercetare-dezvoltare, aferente construcţiilor proprietate privată a statului, cele aferente construcţiilor valorificate în baza Legii nr. 85/1992 privind vânzarea de locuinţe şi spaţii cu altă destinaţie construite din fondurile statului şi din fondurile unităţilor economice sau bugetare de stat, republicată, precum şi cele aferente construcţiilor proprietatea unităţilor şi instituţiilor de cercetare-dezvoltare, care trec în domeniul privat al statului şi în administrarea unităţilor şi instituţiilor de drept public şi de utilitate publică de cercetare-dezvoltare (a se vedea anexa nr. 7 nr. crt. 8 – Staţiunea de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Suceava).

45.În plus, Curtea observă că referiri la anexa nr. 7.8 la Legea nr. 45/2009 se regăsesc şi în cuprinsul Hotărârii Guvernului nr. 148/2018 privind reorganizarea Staţiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Suceava şi modificarea anexei nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 2 aprilie 2018 [a se vedea art. 2 alin. (2) lit. b)].

46.Din analiza anexei nr. 7.8 la Legea nr. 45/2009, Curtea reţine că aceasta cuprinde date referitoare la locul unde este situat terenul şi caracteristicile tehnice ale terenului cu evidenţierea parcelei, categoriei de folosinţă şi a suprafeţei – ha. Din analiza anexei menţionate Curtea observă că la nivelul comunei Moara sunt identificate două suprafeţe de teren: prima, calificată în categoria de folosinţă „agricol", cu suprafaţa de 0,54 ha, şi cea de-a doua, calificată în categoria de folosinţă „curţi, construcţii", cu suprafaţa de 1,70 ha. Anexa evidenţiază, de asemenea, totalul suprafeţelor vizate la nivelul comunei Moara, în categoria de folosinţă „agricol+neagricol" , acesta fiind de 2,24 ha.

47.În acest context, Curtea reţine că dispoziţiile legale criticate dispun o modificare a regimului juridic aplicabil bunului imobil teren în suprafaţă de 2,24 ha situat în intravilanul localităţii Bulai, comuna Moara, stabilind, în esenţă, trecerea gratuită a acestui bun din domeniul privat al statului în domeniul public al unei unităţi administrativ-teritoriale, fără a cuprinde norme juridice de natură să reflecte

corelarea noii soluții legislative cu cea în vigoare, instituită prin anexele nr. 7 și nr. 7.8 la Legea nr. 45/2009.

48.În ceea ce privește regimul juridic al proprietății private a statului, în jurisprudența sa, Curtea a reținut că art. 355 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ stabilește că bunurile care fac parte din domeniul privat al statului se află în circuitul civil și se supun regulilor prevăzute de Codul civil, dacă prin lege nu se prevede altfel. Potrivit art. 553 alin. (4) din Codul civil, *„Bunurile obiect al proprietății private, indiferent de titular, sunt și rămân în circuitul civil, dacă prin lege nu se dispune altfel. Ele pot fi înstrăinate, pot face obiectul unei urmăriri silite și pot fi dobândite prin orice mod prevăzut de lege."* Având în vedere că obiect al proprietății private îl formează inclusiv bunurile care alcătuiesc domeniul privat al statului și al unităților administrativ-teritoriale [art. 553 alin. (1) din Codul civil], bunuri care pot fi înstrăinate, pot face obiectul unei urmăriri silite și pot fi dobândite prin orice mod prevăzut de lege [art. 553 alin. (4) din Codul civil], statul este liber să dispună de proprietatea sa privată, inclusiv prin transmiterea cu titlu gratuit a bunurilor sale unui alt subiect de drept, ca de altfel orice titular particular al dreptului de proprietate privată (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 139 din 3 martie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 302 din 25 martie 2021, paragrafele 95 și 96).

49.În ceea ce privește dobândirea dreptului de proprietate publică de către unitatea administrativ-teritorială, Curtea observă că în Codul administrativ nu sunt stabilite reguli privind trecerea unui bun imobil din domeniul privat al statului în domeniul public al unității administrativ-teritoriale. De asemenea, Curtea observă că dispozițiile art. 863 lit. f) din Codul civil instituie posibilitatea stabilirii prin lege a altor moduri de dobândire a dreptului de proprietate publică, distinct de cele enunțate la lit. a)–e) ale acestui articol.

50.În raport cu aceste repere legale, Curtea reține că, din perspectiva regimului juridic aplicabil bunului imobil vizat, dispozițiile art. 1 din legea criticată nu sunt corelate cu normele juridice în vigoare cuprinse în Legea nr. 45/2009

de natură să creeze confuzie. Totodată, Curtea observă că dispoziţiile legale criticate utilizează expresia „bun imobil teren", în timp ce dispoziţiile cuprinse în anexa nr. 7.8 la Legea nr. 45/2009 utilizează termenii „arabil" şi „curţi, construcţii" pentru desemnarea categoriei de folosinţă a terenului. Lipsa de unitate terminologică riscă să genereze neclaritate în privinţa regimului juridic aplicabil bunului imobil încadrat în categoria de folosinţă „curţi, construcţii", cu consecinţe în ceea ce priveşte înţelegerea acestor norme, în vederea interpretării şi aplicării lor corecte.

51.Curtea constată, aşadar, că soluţia legislativă cuprinsă în art. 1 din legea supusă controlului de constituţionalitate nu este corelată cu cele existente în normele care alcătuiesc fondul activ al legislaţiei, iar lipsa de precizie şi claritate a dispoziţiilor legale criticate creează incertitudine asupra regimului juridic aplicabil bunului imobil vizat, afectând astfel dreptul de proprietate privată al statutului.

52.În continuare, referitor la criticile de neconstituţionalitate care, în esenţă, vizează trecerea gratuită a bunului imobil vizat de art. 1 din legea criticată din proprietatea privată a statului în domeniul public al unităţii administrativ-teritoriale, în vederea realizării obiectivului de investiţie (grădiniţă), Curtea reţine caracterul întemeiat al acestora.

53.Astfel, în jurisprudenţa sa, Curtea Constituţională a reţinut că transmiterea unui bun imobil cu titlu gratuit din proprietatea statului în proprietatea unei entităţi este un act de dispoziţie şi de putere, astfel că, prin definiţie, îi revine Parlamentului decizia de oportunitate, în virtutea competenţei sale generale de legiferare, prevăzută în art. 61 din Constituţie. Numai organul reprezentativ al poporului, respectiv Parlamentul, îşi poate asuma decizia transmiterii gratuite a terenurilor din sfera proprietăţii private a statului în scopul unor investiţii privind dezvoltarea economică a unui segment determinat sau realizarea unor obiective de dezvoltare naţională, în temeiul legitimării sale democratice. În consecinţă, Curtea a reţinut că transferul gratuit al bunurilor proprietate privată a statului se poate realiza prin lege, în condiţiile art. 44, 47 şi 135 din Constituţie, având în vedere obligaţia constituţională a statului de a lua măsurile de dezvoltare economică şi de creare a cadrului favorabil

valorificării factorilor de producţie, sub condiţia reglementării unor garanţii necesare şi suficiente pentru ducerea la îndeplinire a scopului urmărit (a se vedea Decizia nr. 139 din 3 martie 2021, precitată, paragrafele 95, 96, 110, 113 şi 120).

54.Din examinarea conţinutului legii supuse controlului de constituţionalitate, Curtea observă însă că asemenea garanţii, menite să determine atât aducerea la îndeplinire a obiectivului propus, cât şi protejarea proprietăţii private a statului şi exprimarea eficientă a rolului său în asigurarea protejării intereselor naţionale în activitatea economică, nu sunt, sub nicio formă, reglementate. Procedând astfel, Parlamentul, deşi competent, în acest caz, să dispună prin lege asupra transferului reglementat, a ignorat rolul său în realizarea unui echilibru între susţinerea intereselor locale şi protejarea intereselor generale ale societăţii, prin valorificarea eficientă a bunurilor aflate în proprietatea privată a statului.

55. În consecinţă, Curtea constată că prevederile art. 1 din legea criticată încalcă dispoziţiile constituţionale privind proprietatea privată a statului şi obligaţiile sale constituţionale privind protejarea intereselor naţionale în activitatea economică.

56. Referitor la criticile de neconstituţionalitate prin care se susţine încălcarea dispoziţiilor art. 120 alin. (1) din Constituţie, Curtea observă că, potrivit jurisprudenţei sale, mecanismul de transmitere a proprietăţii unor bunuri din domeniul privat al statului în domeniul privat al unităţilor administrativ-teritoriale, prin efectul legii şi fără existenţa acordului unităţilor administrativ-teritoriale, reprezintă o încălcare a principiului constituţional al autonomiei locale, reglementat prin art. 120 alin. (1) din Constituţie, care priveşte atât organizarea şi funcţionarea administraţiei publice locale, cât şi gestionarea, sub propria responsabilitate, a intereselor colectivităţilor pe care autorităţile publice le reprezintă (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 19 februarie 2014, paragrafele 183–185).

57. De asemenea, în jurisprudenţa sa, Curtea a mai reţinut că inexistenţa acordului unităţilor administrativ-teritoriale în ceea ce priveşte transferul bunurilor în patrimoniul acestora, inclusiv al celor din domeniul public, reprezintă o încălcare

a principiului constituţional al autonomiei locale (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 384 din 29 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 499 din 20 iunie 2019, paragraful 52).

58. În elaborarea acestor considerente cu valoare de principiu, Curtea Constituţională a avut în vedere, în esenţă, dispoziţiile legale potrivit cărora autorităţile administraţiei publice locale administrează sau, după caz, dispun de resursele financiare, precum şi de bunurile proprietate publică sau privată ale comunelor, oraşelor, municipiilor şi judeţelor, în conformitate cu principiul autonomiei locale, iar unităţile administrativ-teritoriale sunt persoane juridice de drept public, cu capacitate juridică deplină şi patrimoniu propriu, titulare ale drepturilor şi obligaţiilor ce decurg din contractele privind administrarea bunurilor care aparţin domeniului public şi privat în care acestea sunt parte, precum şi din raporturile cu alte persoane fizice sau juridice, în condiţiile legii. De asemenea, autorităţile deliberative ale administraţiei publice locale exercită dreptul de proprietate publică pentru bunurile aparţinând domeniului public al unităţilor administrativ-teritoriale [a se vedea art. 87 alin. (5), art. 139 alin. (2) şi art. 287 lit. b) din Codul administrativ].

59. Plecând de la aceste considerente, Curtea constată că, în prezenta cauză, în lipsa unui acord valid al unităţii administrativ-teritoriale, în speţă al comunei Moara, judeţul Suceava, în ceea ce priveşte transferul gratuit al bunului imobil din domeniul privat al statului în domeniul public al acestei unităţi administrativ-teritoriale, în vederea realizării unei grădiniţe, care să fie concretizat într-o hotărâre a consiliului local, legea supusă controlului creează premisele încălcării principiului constituţional al autonomiei locale.

60. Având în vedere considerentele expuse, Curtea constată că, în contextul unei reglementări imprecise a măsurii juridice dispuse cu privire la bunul imobil vizat – terenul în suprafaţă de 2,24 ha situat în intravilanul localităţii Bulai, comuna Moara –, transferul interdomenial instituit de legea criticată este de natură să genereze insecuritate juridică şi să afecteze regimul juridic privind proprietatea

privată a statului, garantată şi ocrotită potrivit art. 44 alin. (2) şi art. 136 alin. (1) şi (5) din Legea fundamentală, să prejudicieze rolul statului de a asigura protejarea intereselor naţionale în activitatea economică, stabilit de art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituţie, precum şi să conducă la încălcarea principiului autonomiei locale, consacrat de dispoziţiile constituţionale cuprinse în art. 120 alin. (1).

61. În final, Curtea constată că este întemeiată şi critica privind încălcarea art. 147 alin. (4) din Constituţie, deoarece nu sunt respectate considerentele de principiu reţinute în deciziile Curţii Constituţionale, precitate, cu privire la necesitatea stabilirii prin lege a unor garanţii adecvate în ipoteza transferului gratuit al unui bun din proprietatea privată a statului către un alt subiect de drept şi respectarea principiului autonomiei locale în ipoteza dobândirii dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile de către unităţile administrativ-teritoriale.

62. În consecinţă, Curtea constată că legea supusă controlului de constituţionalitate încalcă dispoziţiile art. 1 alin. (5), art. 44 alin. (2) art. 120 alin. (1), art. 135 alin. (2) lit. b), art. 136 alin. (1) şi (5) şi art. 147 alin. (4) din Constituţie.

63. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) şi al art. 147 alin. (4) din Constituţie, precum şi al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) şi al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite obiecţia de neconstituţionalitate şi constată că dispoziţiile art. 1 din Legea pentru trecerea unui imobil din proprietatea privată a statului şi administrarea Staţiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Suceava în proprietatea publică a unităţii administrativ-teritoriale a comunei Moara, judeţul Suceava, sunt neconstituţionale.

Definitivă şi general obligatorie.

Decizia se comunică Preşedintelui României, preşedinţilor celor două Camere ale Parlamentului şi prim-ministrului şi se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunţată în şedinţa din data de 17 septembrie 2025.

PREŞEDINTELE
CURŢII CONSTITUŢIONALE

Prof. univ. dr. Elena-Simina TĂNĂSESCU

MAGISTRAT-ASISTENT,
Simina Popescu-Marin